

КОСЪ

Пакъ ще дойде кось — свирецъ,
пролѣтниятъ хубавецъ,
и съсь своята пъсень стара
ще пробуди минзухара.

Кукурякъ ще зеленѣе,
и жълтурчето ще пѣе.

А въ полето по синчеца
ще застърже скакаледа
и хорце ще залюлѣй:
циго-миго, циго, хей !

Ще се хванатъ на хорцето
и ще скачатъ до небето
всички брѣмбари, мушички
и цвѣтчета, и тревички.

Само нашта мързелана,
нашта старата мецана,
ще оглежда, ще се чуди,
кой ли рано я събуди.

Па ще иде на рѣката
да се цупне въвъ водата,
рухото да си измие.

После ситно ще извие,
ситно хорце на поляна:
лиса, ежко и мецана . . .

А въ листака хубавецъ
ще имъ пѣе кось-свирецъ.

И. Стубель